

ஆவியிலே உயிர்ப்பித்தல்

"மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து, இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல அழைக்கிறவர் தேவன்" ரோமர் 4:17

பிரியமானவர்களே, நாம் இந்த உலகிலே குழைந்தைகளாக மாம்சத்தில் தோன்றும் வேளையில், ஆவியைப் பெற்றவராக வெளிப்படுகின்றோம். சரீரத்தை கொடுக்கும் நம்முடைய பெற்றோரைப்போல பொதுவாக தோற்றமளிக்கின்றோம். ஆவியிலோ, வார்த்தைகள் இல்லாததால், குழைந்தைகள் உலகத்தின் பொல்லாத குணங்களின்றி, அந்த ஆவியைத்தந்த தெய்வத்தின் சாயலைப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த தெய்வ சாயலை, வளரும் காலத்தில் ஒரு குழைந்தை கொஞ்ச, கொஞ்சமாய் இழுக்கத் தொடங்குகிறது. எதினால்? இந்த உலகத்தில் வார்த்தைகளை கற்றுக் கொள்வதினால்தான். இப்படியாக உலகத்தின் வார்த்தைகளைக்கொண்டு கட்டி எழுப்பப்படும் வாழ்க்கையில் (ஆத்துமாவில்), தேவனுக்குப்பங்கில்லாததினால், அந்த ஆத்துமா ஆவியில் செத்த நிலையை அடைகின்றது. அது எப்படி? ஜீவன் உள்ளதே என்று நாம் நினைக்கலாம். ஆவியில் செத்த நிலை என்பது, தேவ மகிமையை இழந்த ஒரு நிலை.

அப்படியென்றால், தேவ மகிமை என்னவென்று நாம் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவ மகிமை என்பது, தேவ வார்த்தையும், தேவ ஆவியும்; அதாவது சத்தியமும், நீதியும். இவையிரண்டும் தேவனின் உள்ளான (தேவ ஆவியும்), வெளியான(தேவ வார்த்தையும்) அழகாகும். தேவ மகிமையாய் தோன்றிய ஆதாம், கீழ்ப்படியாமையினாலே, அதை இழந்துப்போனான். அவனது சரீரத்தைப்பெறும் நாமும் தேவ மகிமையை இயற்கையாக பெறும் வாய்ப்பை இழந்து பாவத்தில் செத்தவர்களாக வாழ்கின்றோம். தேவ மகிமையற்ற நம்மிடம் இல்லாதவைகள்: அன்பு, விசுவாசம், இச்சையடக்கம், சத்தியம், பரிசுத்தம், உண்மை, நீதி, நியாயங்கள், பொறுமை, தாழ்மை என்பவைகளே.

அதனால் ஆவியின் குணங்கள் இல்லாத ஒரு நிலையில், மாம்சத்தின் குணாதிசயங்களை உருவாக்கும் உலக ஞானத்தை தேட ஆரம்பிக்கின்றோம். நாளடைவில் தேவனை மறந்த ஒரு வாழ்க்கையை நமக்கு சொந்தமாக்கி கொள்கின்றோம். இந்த பாழும் வாழ்க்கையில் வாழ்கின்ற நம்மைத்தேடித்தான் தேவக்குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து வருகின்றார். நாம் இந்த கர்த்தரை விசுவாசிக்கும் போது, தேவ கிருபையை பெற்று, தேவ சமாதானத்துக்குள் பிரவேசிக்கின்றோம். சமாதானமடைந்தவர்கள், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையினால், ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்படுகின்றார்கள்.

ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்படுதல் மறுபடியும் பிறக்கும் அநுபவம். கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள், அவரது நாமத்தில் ஞானஸ்தானம் பெற்றபின்அடையும் உன்னத அநுபவம், பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம். இது நம்முடைய தேர்வு அல்ல, தேவனுடைய தயவு, அவரது சித்தம். பரிசுத்த ஆவியானவர், நாம் விசுவாசிக்கின்ற தேவ வார்த்தைகளை(வசனங்களை), நம்முடைய ஆவியிலே ஜீவனுள்ள வார்த்தைகளுக்குகின்றார். இதுதான் நம்மை தேவனுக்கு உகந்த பிள்ளைகளாய் மாற்றுகின்றது.

இயேசுவின் குடும்பம் ஊழியங்கள்

நம்மிடம் முந்தி இல்லாத பரிசுத்தம் இப்பொழுது துளிர்விட ஆரம்பிக்கின்றது; உண்மை வெளிப்படுகிறது; நீதி விளங்குகின்றது; நியாயங்கள் கண்களில் தென்படுகின்றது. இவையாவும், நாம் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின்மேல் வைத்த விசுவாசத்தினால் உருவாகின்றது.

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக,

ஆமென், அல்லேலுயா.